

முத்தமிழறிஞர் கலைஞரும் நானும்!

எனக்கு “பொன்முடி” என இனமானப் பெயர்கூட்டித் திராவிடப்பாதையில் நான் வீறு நடை போட்டு நடக்க வழிகோலியவர் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள்தான் என்பதை எப்போதும் நான் நன்றியுடன் நினைத்துக் கொள்வேன்.

திராவிட இயக்கத்தில் நான் நுழைந்ததற்கும் இன்றுவரை திராவிடக் கொள்கை களுடன் வாழ்ந்துகொண்டிருப்பதற்கும் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் எனக்களித்த ஊக்கம் தான் முழு முதற்காரணம்.

நான் தலைவர் கலைஞரைச் சந்தித்திருக்காவிட்டால் ஒரு பேராசிரியராகவே வாழ்ந்து முடிந்திருப்பேன். தலைவர் கலைஞரால் ஒரு சமூகப் பேராசிரியாக, திராவிடக் கொள்கை மறவனாக, சுய மரியாதை உணர்வாளனாக, வீதியில் இறங்கிப் பொதுமக்களுடன் மக்களாகக் கலந்துபழகிப் பணி செய்ப்பு பகுத்தறிவாளனாகச் செதுக்கப்பட்டவன் நான்.

தலைவர் கலைஞரைப் பற்றி நான் சிந்திக்காத நாளில்லை. தந்தை பெரியார், பேரறிஞர் அண்ணாவின் கொள்கைகளால் அதிகம் கவரப்பட்ட முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்கள், தம்முடைய திருவாரூர் நண்பர்களுடன் சேர்ந்து மாணவர்கள் அணி ஒன்றையும், கையெழுத்துப் பிரதியாக ‘மாணவ நேசன்’ என்ற மாத இதழ் ஒன்றையும் 1942-ல் தொடங்கினார். முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்கள் எப்படி இளம் வயதிலேயே சக மாணவர்களை ஈர்த்தாரோ, அதைப்போல என்னையும் ஈர்த்துத் தம் வசமாக்கினார்.

1969-ல் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் அரசியல்துறைச் செயலாளராக நான் இருந்தேன். அப்பொழுதுதான் கலைஞரைச் சந்திக்கும் முதல் வாய்ப்பினைப் பெற்றேன். அப்பொழுது மொழிப் போரில் துப்பாக்கிக் குண்டுக்கு இரையான மாணவர் “இராசேந்திரன்” சிலையைத் திறந்து வைத்தார். தலைவர் கலைஞர் அவர்களைச் சந்தித்த அந்த முதல் வாய்ப்பே எனக்கு மாபெரும் வாய்ப்பாக அமைந்துவிட்டது. அதன்பின் கலைஞர் கருத்துகளால் தொடர்ந்து ஈர்க்கப்பட்டு, 1971-ல் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத் திராவிட மாணவர் முன்னேற்றக் கழகச் (தி.மா.மு.க.) செயலாளராகப் பல்வேறு மாணவர்களைத் தி.மு.கழகத்துடன் தொடர்புபடுத்தும் பணியை நிறைவேற்றித் தேர்தல் பரப்புரையிலும் ஈடுபட்டேன்.

ஒரு சாதாரண எளிய குடும்பத்தில் ‘தெய்வசிகாமணி’ என்ற பெயருடன் திருக்கோவிலூரில் பிறந்தேன். கலைஞரை நான் சந்தித்தபோது, என் பெயர் குறித்து, “அது என்ன தெய்வசிகாமணி (என்ற) பொன்முடி” - பொன்முடி என்ற பெயரே இனமானப் பெயராக இருக்கு, அதனையே அங்கீகாரப் பெயராக அரசிதழில் மாற்றிக்கொள்” என்று கலைஞர் அவர்கள் என்னை அறிவுறுத்தினார்கள். அவ்வாறுதான் ‘தெய்வசிகாமணி’ என்ற என் பெயர் ‘பொன்முடி’யாக மாறியது.

சைதாப்பேட்டைத் தேர்தலில் முத்தமிழ் அறிஞர் கலைஞர் 1971-ல் களம் கண்டபொழுது அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் சார்பில் கலைஞருக்காகத் தேர்தல் பணியாற்றினேன். அப்பொழுது அண்ணன் முரசொலி செல்வம் அவர்களுடனும், தளபதி அவர்களுடனும் பழகும் நல்வாய்ப்பினைப் பெற்றேன். அதன் தொடர்ச்சியாக கலைஞர் அவர்களுடன் நெருங்கிப் பழகும் பெரும் பேறும் பெற்றேன்.

கலைஞர் அவர்கள் 1989-ல் எனக்குத் தேர்தலில் நிற்க இடம் கொடுத்து, வெற்றியும் பெறவைத்து என்னை அமைச்சராகவும் அமர்த்திச் சிறப்பித்தார். விழுப்புரத்தில் என் தம்பியின் திருமணத்தில் வாழ்த்துரை வழங்கியபோது என்னைப் பற்றி, “ஆழ்கடலில் கண்டெடுத்த நன்முத்து பொன்முடி - அறிவு முடி” என்றார்.

தலைவர் கலைஞருடன் நான் உரையாடிய தருணங்கள் - மறக்கமுடியாத என் நினைவுகளைப் பகுத்தும் தொகுத்தும் உடன்பிறப்புகளான உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்கிறேன்.

1989ல் நான் M.M.D.A. (தற்பொழுது CMDA) துறைக்கு அமைச்சராக இருந்தபோது அத்துறைக்கு எழும்பூர் இயில் நிலையம் எதிரில் ஓர் அலுவலகக் கட்டடம் கட்டப்பட்டு அதற்கு என்ன பெயர் வைப்பது என ஒரு கோப்பு என்விடம் வந்தது. தலைவரிடம் எடுத்துச் சென்றேன். அவர் வைத்த பெயர் : மொழிப்போர்

தயாசிகளான “தாளமுத்து நடராசன் மாளிகை”. இப்பெயரைச் சூட்டிவிட்டுச் சொன்னார்: “எழும்பூரில் இரயிலில் இருந்து இறங்குபவர்களின் கண்ணில் முதலில் தமிழுக்காகச் சிறைப்பட்டு உயிர்த்த இவ்விருவரின் பெயரும் தெரிய வேண்டும்” என்றார்.

ஒரு மாபெரும் இயக்கத்தின் அடிமட்டத் தொண்டர்களின் பெயர்களை களப்பலியான உயிர் ஈசிகளின் பெயர்களை வரலாற்றில் பதியவைத்துவிட வேண்டும் என்று நோக்கங் கருதிச் செயல்பட்டவர் தலைவர் கலைஞர். திராவிட இயக்கத்திற்காகப் பாடுபட்ட தீரர்கள் ஒவ்வொருவரின் பெயரும் நினைவும் போற்றப்பட வேண்டும் என்பதே கலைஞரின் கொள்கை. தாளமுத்து நடராசனுக்கு வரலாற்றில் இடம்பிடித்துக் கொடுத்ததால், தன்னிகரற்ற

என கலைஞர் அவர்கள் கொண்டுவந்த விதிகளை நினைத்துப் பார்க்கின்றேன்.

சட்டசபை விவாதங்களில்: மறைந்த ஜெயலலிதா அவர்களுடன் ஆவேசத்துடன் விவாதத்தில் ஈடுபட்டபோது, கலைஞர் அவர்கள், “நானே முன் காலத்தில் கோபக்காரன்; பார்த்துப் பேசு” என்று எனக்கு அறிவுரை வழங்கியது என் நெஞ்சில் நிழலாடுகிறது.

2016 சட்டமன்றத் தேர்தல் முன்னெடுப்பு சமயத்தில், கூட்டணிப் பேச்சுவார்த்தைகள் நடைபெற்ற சமயத்தில், “பொன்முடி, எனக்கு சாப்பாட்டில் கூட கூட்டுதானய்யா பிடிக்கும்” எனச் சொல்லி, “தேர்தல் கூட்டணி வேலைகளைப் பாருங்கள்” என்றார் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள்.

முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அறிவுரையை நெஞ்சி

இருமடங்காக உயர்ந்து ஏழை மாணவர்கள் பயனடைந்தனர்.

முதல் தலைமுறை பட்டதாரி மாணவர்களுக்கு கல்விக் கட்டணச் சலுகை, மாணவர்களுக்கு இலவசப் பேருந்துப் பயணச் சலுகை போன்ற பல நலத்திட்டங்களைக் கொண்டுவந்தார் கலைஞர். நானும் கலைஞர் அவர்கள் கூறிய, “கூழாங்கற் களை வைரமாக்கும் கல்விமுறை வேண்டும்” என்ற குறிப்பறிந்து செயல்பட்டேன்.

கல்வியறிவு பெற்றால் மட்டுமே இச்சமூகம் மேன்மையடைய முடியும் என்ற உன்னத நோக்கத்தோடு, உயர்கல்வியில் மிகப் பெரிய சமூக மாற்றங்களை முத்தமிழ் அறிஞர் கலைஞர் அவர்கள் செய்தார்கள். இன்று பாமரனும் படிப்பறிவு பெற்றான் என்றால், முத்தமிழ் அறிஞர் கலைஞர் அவர்கள் கொண்டுவந்த தனித்துவம் வாய்ந்த உயர் கல்விக் கொள்கையே அதற்குக் காரணம் ஆகும்.

அடித்தட்டு மக்களுக்கான மகத்தான நம்பிக்கையே, தலைவர் கலைஞர் அவர்கள்தான். ஏழை களுக்கும் எதிரிகளுக்கும் அவரே ஏணி. நவீன தமிழ்நாட்டை உருவாக்கிய நிர்வாகப் பேராளுமை அவர். இன்னும் ஆயிரம் வருடங்கள் கடந்தாலும், தமிழுக்கும் தமிழருக்கும் கலைஞர் செய்தவை: அவர் பெயரை என்ென்றும் வரலாற்றில் பொன்னெழுத்துகளாய்க் கல்வெட்டாய் நிலை நிறுத்தும்.

கலைஞரின் மரணம் எனக்கும் தமிழினத்திற்கும் மாபெரும் துயரம் ஆகும். என் தந்தையை இழந்தது போல், என் பகுத்தறிவு ஆசானை இழந்தது போல், எப்போதும் என்னை வழிநடத்தி வந்த ஒரு இலட்சியச் சுடரை இழந்தது போல், பெற்றுகரிய நயத்தகு நாக ரிகச் சான்றோரைப் பறிகொடுத்து நிற்கிறேன்.

கலைஞரைப் பார்த்தேன், கலைஞருடன் பழகினேன், கலைஞருடன் பேசினேன், கலைஞருடன் உணவருந்தினேன், கலைஞர் காலடியில் அமர்ந்திருந்தேன், கலைஞருடன் சட்டசபையில் அமர்ந்திருந்தேன், அன்பு மழையில் நனைந்தேன் என்பதை விட வேறு பெருமை எதுவும் எனக்கு இந்த வாழ்வில் இல்லை.

காலம் போற்றும் வகையில் தமிழ்நாட்டில் நல்லாட்சி வழங்கியவர் முத்தமிழ் அறிஞர் கலைஞர் அவர்கள். தமிழ்நாட்டு விளிம்புநிலை மக்களுக்கு அவர், அதிகாரத்தையும், சுயமரியாதையையும் சட்டத்தின் மூலம் கிடைக்கச் செய்ததை ஒருநாளும் எவராலும் மறக்க முடியாது.

வங்கக் கடலோரம் துயில் கொண்டு மீளாத துயரில் எங்களை விட்டுச் சென்று தமிழ்நாட்டு மக்கள் மனங்களில் என்றும் இறவாப் புகழ் கொண்டுவீட்ட முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்களே, மறுபடியும் எழுந்து வாருங்கள்!

தாங்கள் என்னை வாஞ்சையோடு கரகரத்த குரலில் “தமிழ் பொன்முடி” என்று அழைத்த அந்த மந்திர வார்த்தையை ஒரு நாளும் மறவேன்!

வாழ்க கலைஞர் புகழ்! வெல்க தமிழர்!

தனிப்பெரும் தலைவராக கலைஞர் அவர்கள் வரலாற்றில் இன்று தலைநிமிர்ந்து நிற்கிறார். இதற்கு கலைஞரின் தமிழ்மொழிப் பற்று மட்டும் காரணமில்லை; கலைஞரின் இனமானப் பற்றும் காரணமாகும். இன்றைய முதல்வர் தளபதியிடமும் அத்தகைய மொழிப் பற்று, இன்பப்பற்று, சுய மரியாதைப் பற்று இருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம்.

பொறியியல் கல்லூரிகளில் தமிழ்வுழிப் படிப்பு, அனைத்து விளம்பரப் பலகைகளிலும் தமிழிலேயே எழுத வேண்டும், அரசுப் பணியில் சேர தமிழில் தேர்ச்சி பெறவேண்டும் என்ற தளபதியின் நடவடிக்கைகளுக்கு கலைஞர் வகுத்த வழியே காரணம் ஆகும்.

ஒருமுறை கலைஞரிடம் ஒருவர் சமையல் அறையில் மனு ஒன்றினை அளித்தார். “என்னய்யா, சமையல்கட்டில் இருந்து ‘மெனு’ வரும் என்று பார்த்தால் ‘மனு’ வருகிறதே!” என்றார் கலைஞர். அருகில் இருந்த அனைவரும் கொல்லென சிரித்துவிட்டனர்.

அண்ணன் ஆர்க்காட்டார், துரைமுருகன், ஜெகத் ரட்சன் ஆகியோரும் நானும் கலைஞருடன் இரவு 7.00 மணிமுதல் அவர் உறங்கச் செல்லும்வரை உரையாடிக் கொண்டிருப்போம். அந்த உரையாடல் சமயங்களில் அவரிடமிருந்து நகைச்சுவை எவ்வித இடரும் இன்றி உடனடியாக வெளிப்படும். நகைச்சுவை என்பது எப்போதும் அவரது வாழ்வின் ஒரு அங்கமாகவே இருந்தது.

‘நீட’ தேர்வு குறித்து ஒருநாள் விவாதத்தின் பொழுது, “திறமையில் வெளிநாட்டுக்காரர்களை யெல்லாம் மிஞ்சக்கூடிய மருத்துவர்கள் நம் நாட்டில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் நீட தேர்வு எழுதி மருத்துவம் பயின்றவர்களா?” என்றார் கலைஞர் அவர்கள். இன்று நீட தேர்வுக்கு எதிராக தம்பி உதயநிதி போராடி வருவதைக் காணும்போது, கலைஞர் அவர்கள் அன்று சொன்னது என் நெஞ்சில் நிழலாடுகிறது.

கலைஞருடன் ஆன்மிகவாதி ஒருவர் உரையாடும்பொழுது, “ஆண்டவன் முன் அனைவரும் சமம்” என்றார். “அப்படியென்றால் அறங்காவலர் குழுவில் ஆதிதிராவிடர் ஒருவரைப் பிரதிநிதியாக நியமிப்போம்” எனச் சொன்னதோடு, அதனை உடனே நிறைவேற்றி ஆதிதிராவிடரும் உள்ளடங்கிய அறங்காவலர் குழு அமைக்க ஆணையிட்டவர், கலைஞர் அவர்கள்.

தற்பொழுதோ, நாட்டின் முதல் குடிமகனான குடியரசுத் தலைவரே கோவிலுக்குள் நுழைய முடியாத அவல நிலை உள்ளபோது, அந்நாளில், அறங்காவலர் குழுவில் ஆதிதிராவிடரைச் சேர்க்க வேண்டும்

முனைவர்
க.பொன்முடி
கழக துணைப் பொதுச் செயலாளர்

லேந்தி. தலைவர் தளபதி அவர்கள் “INDIA” கூட்டணியை வெற்றி காண வைத்திட்ட பெரும் முயற்சி எடுத்துப் பாடுபடுகிறார்.

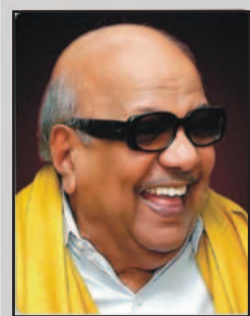
கலைஞரிடமிருந்து நான் கற்றுக்கொண்டவை ஏராளம். அவருடன் பயணித்த எனக்கு அவர் அளித்த கருத்துகள், உரையாடல்கள், கதைகள் மற்றும் நகைச்சுவைகள் பற்றி மட்டும் தனி நூலே வெளியிடலாம்.

நான் கல்லூரிப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றிய காரணத்தினாலும், தமிழ்நாடு மக்களிடது பற்றுக் கொண்ட கலைஞர் அவர்கள், தாழ்த்தப் பட்ட மற்றும் பழங்குடி மக்களை சமுதாயத்தில் மேன்மையடையச் செய்ய வேண்டுமென்ற தொலைநோக்குப் பார்வையில் என்னை உயர்கல்வி அமைச்சராக்கினார். அப்பொழுது கலைஞர் அவர்கள் என்னிடம், “கூழாங் கற்களை வைரமாக்கும் கல்விமுறை வேண்டும் : வைரத்தில் என்னென்ன இறங்கிடவைத்திடும் கல்விமுறை கூடாது” என்றார்.

அதனை நினைவில் கொண்டு தான், பொறியியல் கல்லூரிக்கு நுழைவுத் தேர்வுரத்து, கலைக் கல்லூரிகளில் சுழற்சிமுறை (Shift System) கொண்டுவந்து மாணவர் சேர்க்கையின் அளவு

திராவிட இயக்கம் ஒரு காலத்தில் பாரதியை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லைதான். ஆனால், திராவிட இயக்கம் இன்றைக்கு பாரதியை ஏற்றுக் கொள்கின்ற அளவுக்கு உங்கள் முன் வந்து நிற்கிறது என்றால், அது பாரதி பெற்ற பெருமை, பாரதியின் சிறப்பு, பாரதியின் பாட்டுக்குள்ள வலிமை; அவருடைய கருத்துக்கு உள்ள பலம் என்பதை நாம் ஒத்துக்கொண்டுதான் தீர் வேண்டும்.

பாரதி, கடவுள்களைப் பற்றிப் பாடினார்; பராசக்தியைப் பற்றி, கண்ணனைப் பற்றிப் பாடினார் என்பதையெல்லாம் வைத்துக் கொண்டு, திராவிட இயக்கம் அல்லது சுயமரியாதை இயக்கம், அவரைப் புறந்தள்ளிவிட்ட முடியாது.

புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன், எத்தனையோ சுயமரியாதைக் கருத்துகளைப் பாடல்களாகத் தந்திருக்கிறார் என்றாலும் கூட, அவர் தொடக்கத்திலே பாடியது சுப்ரமணிய துதி அமுதுதான். பாரதிதாசன், சுப்ரமணிய துதி அமுது பாடினார் என்பதற்காக, அவர் பாடியுள்ள பகுத்தறிவுக் கருத்துகளையெல்லாம் தள்ளிவிட முடியாது. அவர் கதர்ப் பாட்டு, ராட்டைப் பாட்டு பாடினார் என்பதற்காக, அவருடைய புரட்சிக் கருத்துகளையெல்லாம் ஏற்றுக் கொள்ள இயலாது என்று சொல்லிவிட முடியாது.

அதைப் போல, பாரதியார் கடவுள் பாட்டு பாடினார், பராசக்தி பாட்டு பாடினார் என்றாலும், அதிலே பொதிந்து கிடக்கும் கருத்துகளையெல்லாம் எண்ணிப் பார்த்த காரணத்தால் தான், கனக சுப்புரத்தினம் என்ற தன்னுடைய இயற்பெயரை, பாரதிக்குதாசன் என்று புரட்சிக் கவிஞர் மாற்றிக் கொண்டார்.

-கலைஞர்